

รายงานฉบับสมบูรณ์

ชื่อโครงการ การพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและผจญภัย
ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน อำเภอหนองปรือ[†]
จังหวัดนครศรีธรรมราช

Development of eco – adventure tourism management

The community participation process in Nopphitam district,
Nakhon Si Thammarat province

โดย

นายตรีฤกษ์ เพชรมนต์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรินทร์ โสมปาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิริพร หมื่นหัสส์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาดา กะราก่อน

นางสาวปาริฉัตร ศรีหะรัญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์บárung ศรีวุลปาน

นายไสวณ ชุมทองโด

นายจรุ ถินพระบาท

ถูกกฎหมาย พ.ศ.2563

สก. 04/2562

รายงานฉบับสมบูรณ์

ชื่อโครงการ การพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและผจญภัย โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน อำเภอหนองพิคำ จังหวัดนครศรีธรรมราช

Development of eco – adventure tourism management
The community participation process in Nopphitam district,
Nakhon Si Thammarat province

โดย
นายศรีฤกษ์ เพชรมนต์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรินทร์ โสมปาน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิริพร หมื่นหัสส์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาดา การะกรณ์
นางสาวปาริฉัตร ศรีหะรัญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์บ้ำรุ่ง ศรีนวลปาน
นายโสภณ ชุมทองໂດ
นายจรุ๊ ถินพระบาท

ถูกกฎหมาย พ.ศ.2563

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ท้องของขอบคุณสูญเสียส่วนเกือบข้อในพื้นที่อ้างอิงฉบับที่ทำ ได้แก่ ผู้นำชุมชนและสมาชิก กลุ่มวิสาหกิจท่องเที่ยวเชิงเกษตรสมพาน กลุ่มล่องแก่งป่าแม่น้ำร้อน อ้างอิงฉบับที่ทำองค์กรบริหารส่วนตำบลกรุงธิช พัฒนาชุมชน อุทยานแห่งชาติเขานันน อุทยานแห่งชาติเขาหลวง และหน่วยงานต่าง ๆ ที่อ่านความเห็นชอบและให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้

นอกจากนี้ต้องขอขอบคุณคณาจารย์ที่ช่วยกัน ร่วมกันทำงานจนบรรลุเป้าหมาย นักศึกษาสาขาวิชาการติดตาม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชที่ร่วมงานในพื้นที่ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สถาบันวิจัยและพัฒนา ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกอ.) รวมถึงผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ให้คำแนะนำ คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งทุกท่านที่ได้รับความชั่งด้นส่วนถือเป็นส่วนสำคัญ ที่ได้ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอนุรักษ์ โดยชุมชนที่จะสามารถสร้างรายได้ กระจายรายได้สู่ชุมชนลดความเหลื่อมล้ำ และยังยืนต่อไปในอนาคต

บทสรปผู้บริหาร

งานวิจัยเรื่องการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอนุภัย โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน อำเภอบทพิตร จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นการดำเนินการวิจัยในที่นี้ที่อำเภอบทพิตร ซึ่งก็เป็นพื้นที่ที่มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ จากการที่ที่มีวิจัยได้สำรวจข้อมูลพบว่า การท่องเที่ยวในที่นี้มีหลากหลายรูปแบบ เช่นการท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นต้น แต่สิ่งที่มีศักยภาพสอดคล้องกับบริบทของการท่องเที่ยวในชุมชน และมีแนวโน้มเติบโตได้ คือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอนุภัย (Eco - Adventure Tourism) ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวรูปแบบที่เศรษฐกิจที่มีมูลค่าเป้าไปที่ก่อให้เกิดการอนุรักษ์ธรรมชาติและส่งเสริมเศรษฐกิจในพื้นที่ สามารถสร้างผลประโยชน์ทั่วไปได้ในชุมชนได้อย่างเป็นรูปธรรม

สื้งแม่ในชุมชนจะมีกิจกรรมท่องเที่ยวที่นำเสนอรูปแบบการท่องเที่ยวดังกล่าวอยู่บ้าง แต่ก็พบว่าการท่องเที่ยวโดยชุมชนยังขาดกระบวนการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ทำให้มีความสามารถสร้างรายได้ที่ต้องเนื่องได้ ขาดความยั่งยืนจึงเป็นที่มาของการวิจัยการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอนุรักษ์โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน อำเภอโนนที่พ้า จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่จะศึกษาสถานการณ์การบริหารจัดการการท่องเที่ยวรูปแบบดังกล่าวในพื้นที่ การจัดทำและประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอนุรักษ์โดยกระบวนการมีส่วนร่วม รวมไปถึงการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการจัดการความปลอดภัย การจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการการตลาด เป็นต้น เพื่อยกระดับการท่องเที่ยวโดยชุมชน เป็นรากฐานให้เกิดผลกระทบจากภาระได้ลดลงความเหลือเชื่อไว้ในพื้นที่

ผลการวิจัยพบว่าการท่องเที่ยวรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอนุภัยในพื้นที่ มีกิจกรรมและแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ในส่วนขององค์กรกิจกรรมหรือแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม ได้แก่ การล่องแก่งคลองกลาโหม การเดินสำรวจเส้นทางธรรมชาติน้ำตกกรุงธง ถ้ำแหงสี หylemok เข้าจังโอลน หylemok กอต เขาเหลี่ยม ในส่วนของแหล่งท่องเที่ยวที่พื้นที่ต้องการสร้างการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอนุภัยขึ้นมาเป็นกิจกรรมท่องเที่ยวของอำเภอ ได้แก่ การสำรวจเส้นทางธรรมชาติป่าประ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาสามารถพัฒนาเป็น 2 ประเภทคือ การท่องเที่ยวแบบเข้มข้น (Hard Adventure) ที่มุ่งหาการท่องเที่ยวที่ท้าทาย ยากลำบาก เน้นการอนุภัย และนักท่องเที่ยวแบบกึ่งอนุภัย (Soft Adventure) ที่ต้องการเข้ามาร่วมสัมผัสการท่องเที่ยวแบบอนุภัยแต่ลังค์ดังต้องการสืบสานวัฒนธรรมสหศึกษา จากการวิจัยพบว่า ความต้องการของนักท่องเที่ยวมีความแตกต่างกันหลายด้านเช่น การใช้จ่าย การใช้สิ่งอำนวยความสะดวก จิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อม การคำนึงถึงความปลอดภัย รวมไปถึงแหล่งท่องเที่ยวที่สนใจ

หลังจากศึกษาสถานการณ์ทางการการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอนุรักษ์ในพื้นที่แล้ว คิดเห็นการพัฒนาแบบประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอนุรักษ์ โดยกระบวนการนี้ส่วนร่วมและนำไปประเมินมาตรฐานที่อยู่เบื้องต้น ในการจัดตั้งกิจกรรมหรือแนวทางการท่องเที่ยวทางภาคของก่อนท่องเที่ยวในชุมชน ซึ่งผลการประเมินพบว่าแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในระดับตี靡ก สอดคล้องกับกิจกรรมที่ชุมชนเสนอแก่นักท่องเที่ยว และมีเส้นทางศึกษาธรรมชาติป่าประดิษฐ์เป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่ทางที่นี่ต้องการยกระดับ เป็นแหล่งท่องเที่ยวประจำอาชญา ประกอบกับกิจกรรมประจำปี ในการประเมินอยู่ที่ระดับตี สามารถดำเนินข้อมูลไปปรับปรุงต่อไปได้

ในส่วนสุดท้ายจะเป็นการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน ทำให้ได้แนวทางการจัดการที่เหมาะสมสอดคล้องกับบริบท ทั้งในส่วนของการจัดการทั่วไป การจัดการความปลอดภัย การจัดการยุทธ์ การจัดการทางการตลาด และการจัดการด้านอื่น ๆ ทำให้ชุมชนสามารถดำเนินแนวทางนี้ไปได้ และเชื่อว่าเป็นการสร้างฐานของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอนุรักษ์ในอาเภอบนพื้นที่ฯ จังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถต่อยอดทางการตลาดได้ และนำมาสู่การจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในที่นี่

การวิจัยในครั้งนี้ได้รับการต่อยอดกิจกรรมโดยทางอาเภอบนพื้นที่ฯ อุทยานแห่งชาติฯ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้พัฒนา กิจกรรมเดิน-วิ่ง ป่าประเบสิยนสี (ป่าประเพณีใหญ่ที่สุดในโลก) บรรจุในปฏิทินการท่องเที่ยวเป็น 1 ใน 2 กิจกรรมหลักของอาเภอบนพื้นที่ฯ ที่ใช้เป็นกลไกขับเคลื่อนการท่องเที่ยวปี พ.ศ.2563 โดย กิจกรรมดังกล่าวพัฒนามาจาก กิจกรรมเดิน-วิ่งพิชิตป่าประ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เปิดแหล่งท่องเที่ยวในเดือน สิงหาคม พ.ศ.2562 ที่ได้รับการตอบรับจากคุณในที่นี่และนักท่องเที่ยวจากภายนอกเป็นอย่างดี

ถึงแม้ว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอนุรักษ์ในที่นี่ที่อาเภอบนพื้นที่ฯ จะเริ่มมีความเข้มแข็งในรูปแบบการดำเนินกิจกรรม แต่ก็ยังคงต้องมีการพัฒนา สร้างจิตสำนึกร่วมไปกับการดำเนินงานทางด้านธุรกิจเพื่อให้เกิด ความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวในที่นี่ที่ห่อไป

Executive Summary

This research Development of Ecotourism and Adventure Tourism Management Guidelines by community participation in Noppitam District, Nakhon Si Thammarat province. Is a research conducted in the area of Noppitam District which is considered an area with abundant natural resources the research team surveyed found that tourism in the area has many forms. Such as agricultural tourism Cultural Tourism Ecotourism etc. But what has the potential to be consistent with the context of tourism in the community. And has a tendency to grow is eco-adventure tourism, which is a special type of tourism aimed at tourists with purchasing power can create tangible effects on the income of the community.

Although the community has tourism groups that offer such tourism forms but found that community tourism still lacks effective management processes Causing unable to generate continuous revenue lack of sustainability .Therefore is the source of research, Development of Ecotourism and Adventure Tourism Management Guidelines by community participation in Noppitam District, Nakhon Si Thammarat province.To study the situation of the said tourism management in the area Establishing and assessing the potential of ecotourism and adventure destinations through the participation process including the development of management guidelines in various fields such as security management environmental management marketing management, etc. to enhance tourism by communities. Increase income and distribute income, reduce inequality in the area.

The results of the research revealed that ecotourism and adventure tourism in the area There are many activities and tourist attractions. In terms of activities or tourist spots that are popular including Khlong Klai rafting, Nature trail survey, Krung Ching Waterfall, Hong Cave, Talay Mok Jung Loan Mountain, Talay Mok Yod Liem Mountain. As for the tourist attractions that the area wants to create ecotourism and adventures, it is a tourism activity of the district. Including the survey of the natural forest paths Visitors can be divided into 2 types which are Hard Adventure that is looking for travel that is challenging, difficult, emphasizing adventure. And Soft Adventure tourists who want to come to experience the adventure tourism but still need the facilities. The research found that the needs of tourists are different in many ways, such as spending, using facilities. Environmental awareness Safety considerations including tourist spots of interest.

After studying the situation of ecotourism and adventure management in the area proceeded to develop standards for ecotourism and adventure tourism standards by the

participation process and the evaluation of standards to be used as a guideline for marketing activities or tourism groups in the community. Which the evaluation found that most tourist sites are at very good levels. Consistent with the activities that the community offers to tourists And there is a study route of Pa Pra nature which is a new tourist attraction that the area wants to upgrade to be a district tourist attraction Combined with annual activities In the assessment is at a good level Can use the information for further improvement.

In the last part, it is the development of management guidelines through the process of community participation. Resulting in appropriate management approach that is consistent with the context both in general management safety management, waste management, marketing management and other management methods, allowing the community to apply this approach and is considered to be a base for ecotourism and adventure tourism in Noppitam District , Nakhon Si Thammarat Province able to further expand the market and contribute to sustainable tourism management in the area.

This research has been extended to the activities by Noppitam National park and other relevant departments have developed walking-running activities color changing forest (The largest forest in the world) is included in the tourism calendar as one of the 2 main activities of the district, which is used as a driving mechanism for tourism in the year 2020, which has been developed from Walking-running activities to conquer the forest Which is an activity that opened a tourist attraction in August 2019 which was well received by local people and tourists from outside.

Although ecotourism and adventure tourism in the district of Noppitam has started to be clear in the form of activities but still need to be developed create awareness together with business operations to ensure the sustainability of tourist attractions and tourism in the area.

บทคัดย่อ

Project Code : สกอ. 04/2562

(รหัสโครงการ)

Project Title : การพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอนุรักษ์
(ชื่อโครงการ) โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน อ่าาเกอนบพิทีดา จังหวัดนครศรีธรรมราช

Investigator :	นายศรีฤกษ์ เพชรมนต์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนราธิราษฎร์
(ผู้อ้างวิจัย)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรินทร์ โสมปาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏนราธิราษฎร์
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิริพร หมื่นหัสส์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนราธิราษฎร์
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุขุมตา ภาระกรรณ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนราธิราษฎร์
	นางสาวปาริฉัตร ศรีหรัญ	มหาวิทยาลัยราชภัฏนราธิราษฎร์
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์บำรุง ศรีนวลปาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏนราธิราษฎร์
	นายไอกล ชุมทองโถ	มหาวิทยาลัยราชภัฏนราธิราษฎร์
	นายจุ้ย ตันพะนาท	มหาวิทยาลัยราชภัฏนราธิราษฎร์

E-mail Address : treererk33@gmail.com

Project Period : 1 ปี (มกราคม พ.ศ. 2562 - มกราคม พ.ศ. 2563)

(ระยะเวลาโครงการ)

งานวิจัยขึ้นนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสถานการณ์การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอนุรักษ์ ในอ่าาเกอนบพิทีดา จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อประเมินมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอนุรักษ์ ในอ่าาเกอนบพิทีดา จังหวัดนครศรีธรรมราช 3) เพื่อเสนอแนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยว เชิงนิเวศและอนุรักษ์ โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน ในอ่าาเกอนบพิทีดา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดย แบ่งขั้นตอนการวิจัยดังนี้การวิจัยตอนที่ 1 ผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูล โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งมีหลักสำคัญ คือ ผู้ให้ข้อมูลมีความสอดคล้องและทราบวัตถุประสงค์งานวิจัย ในงานวิจัยนี้คือ กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ กองท่องเที่ยวชุมชน ประชาชน ตัวแทนหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน จำนวน 20 คน โดยวิธีการเลือก แบบเฉพาะเจาะจงเพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายตามสภาพความเป็นจริง และสัมภาษณ์เชิงลึกนักท่องเที่ยว ใน อ่าาเกอนบพิทีดา จำนวน 15 คน

การวิจัยตอนที่ 2 ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ประชากรในการวิจัยประกอบด้วยประชากร ได้แก่ กองท่องเที่ยวโดยชุมชน เจ้าหน้าที่จากอุทยานที่ดำเนินการกิจกรรมการท่องเที่ยว และผู้ให้บริการที่พักในชุมชน

ท่องเที่ยว จำนวน 15 คน ดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อร่วมกันสร้างแบบประเมินมาตรฐาน คุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและพจญภัย โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน หลังจากได้แบบประเมิน ทำการประเมิน 2 ส่วนได้แก่ 1) ส่วนผู้ที่เที่ยวซึ่งกับการดำเนินการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และพจญภัยในชุมชน ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวโดยชุมชน เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานภาครัฐ ผู้ให้บริการที่พักในชุมชน จำนวน 15 คน สัมภาษณ์เชิงลึก และ ประเมินให้คะแนนแบบประเมิน2) ส่วนของนักท่องเที่ยวจากการคำนวณ กลุ่มตัวอย่าง 400 คน ใช้วิธีการเดียวกันท่องเที่ยวเชิงนิเวศและพจญภัย 6 แห่ง เก็บแบบสอบถามแหล่งท่องเที่ยว 5 แห่ง และ 50 ชุด 1 แห่งที่ได้แก่ เส้นทางศึกษาธรรมชาติป่าประ ห้วยเสือ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ที่นักท่องเที่ยวปัจจุบันนิยมรู้จักเพื่อการวิจัยตอนที่ 3 (ภายหลังจากได้ข้อมูลทั้ง 2 ส่วน) โดยวิธีการเลือกแบบ เจาะจง กลุ่มส่วนได้ส่วนเสีย ได้นักท่องเที่ยวโดยชุมชน เจ้าหน้าที่จากอุทยานที่ดำเนินการกิจกรรมการ ท่องเที่ยว และผู้ให้บริการที่พักที่ดำเนินกิจกรรมท่องเที่ยว กลุ่มละ 7 คน รวมจำนวน 21 คน โดยวิธีการเลือก แบบเฉพาะเจาะจงเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีการอภิปรายกันในกลุ่ม เพื่อความครบถ้วนของข้อมูลในหลากหลายมิติ โดยใช้วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของคนในที่นั่นที่

ผลการวิจัยพบว่าสถานการณ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและพจญภัยแบ่งออกเป็น 1) กิจกรรมท่องเที่ยว (กลุ่มนักท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว และการดำเนินกิจกรรม) 2) การบริหารจัดการ (ระบบสื่อสารมวลชน สถานะความปลอดภัย การจัดเก็บขยะ การตลาด) 3) การมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งแต่ละหมวด จะแสดงถึงสถานการณ์ที่เฉพาะเจาะจงในด้านต่างกันๆ ในส่วนของแบบจำลองแนวทางการบริหารจัดการการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศและพจญภัยที่ได้จากการบูรณาการมีส่วนร่วมของชุมชน สามารถแยกแยะได้ดังนี้ แบบจำลอง แนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและพจญภัย จะเริ่มต้นจากการจัดการตลาดที่จะใช้สื่อ สังคมออนไลน์เป็นเครื่องมือหลัก โดยใช้กลยุทธ์ Content Marketing ไม่ว่าจะเป็นภาพถ่ายแหล่งท่องเที่ยว หรือกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยการเลือกใช้ Content จะสอดคล้องกับการกำหนดตอกย้ำเป้าหมาย ทั้ง นักท่องเที่ยวประเภทที่ต้องการสื่อสารมวลชน และความต้องการของนักท่องเที่ยว ไม่ต้องการสื่อสารมวลชน แต่ต้องการมีการวางแผน การจัดการการตลาดตั้งแต่เริ่มต้นที่ Content ผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์ เมื่อ นักท่องเที่ยวติดต่อเข้ามา ผู้ให้บริการต้องประเมินประเภทของนักท่องเที่ยว เพื่อที่จะได้นำเสนอแหล่ง ท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในประเภทนั้น ๆ และดำเนินการให้ข้อมูลแหล่ง ท่องเที่ยว สื่อสารมวลชน มากกว่าความสะดวก มาตรการความปลอดภัยต่าง ๆ ก่อนที่จะสืบต่อที่นักท่องเที่ยวเข้ามาทำ กิจกรรม ในวันที่นักท่องเที่ยวมาถึงและดำเนินกิจกรรม ผู้ให้บริการจะให้ข้อมูลต่าง ๆ ระหว่างการดำเนิน กิจกรรมรวมไปถึงการจัดการขยายที่ต้องทำควบคู่เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในทุกกิจกรรมในแบบจำลอง แนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและพจญภัยชุมชน หรือกลุ่มจะมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมที่นี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในทุกด้านกับชุมชน และสร้างความตระหนักรู้ในการรักษาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เกิด การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไป และเมื่อทำการทดลองดำเนินการตามแนวทางโดยใช้โปรแกรมการท่องเที่ยวที่กลุ่ม กำหนดความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวอายุระหว่าง 15-24 ปีมีจำนวนมากที่สุดที่ 18 คนคิดเป็น

ร้อยละ 90 รองลงมาอายุ 25- 34 และ 35-44 ปีอย่างละ 1 คน โดยคิดเป็นช่วงอายุลดร้อยละ 10 อาชีพ
นักเรียน / นักศึกษา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาเป็นพนักงานเอกชน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 35
และ ข้าราชการ/พนักงานวิสาหกิจ จำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 15 การศึกษาต่อกว่าปริญญาตรี จำนวน 10
คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมา ระดับปริญญาตรีจำนวน 9 คนคิดเป็นร้อยละ 45 และสูงกว่าปริญญาตรี 1
คนคิดเป็นร้อยละ 5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 10,001 บาท จำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมา
10,001 – 20,000 บาท และ 30,001 บาทขึ้นไป จำนวนระดับละ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ทั้ง 2 ระดับ ความ
พึงพอใจด้านความสะอาดและความก้าวหน้า สูงสุดได้แก่ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.22
รองลงมาได้แก่ จำนวนห้องน้ำ/สุขา 3.53 และสถานที่จอดรถ 3.34 ตามลำดับ ความพึงพอใจด้านข้อมูล
ข่าวสาร สูงสุดได้แก่ ข้อมูลด้านการเดินทาง 4.25 รองลงมาได้แก่ ข้อมูลด้านสถานที่ท่องเที่ยว 4.00 และ
ข้อมูลด้านอาหารและเครื่องดื่ม 3.64 ความพึงพอใจด้านการให้บริการสูงสุดได้แก่ บุคลากรของแหล่งท่องเที่ยว
ให้บริการด้วยอัธยาศัยที่ดีมีมนุษยสัมพันธ์ 4.52 รองลงมาได้แก่ ความสะอาด/ความสะอาดสวยงามของสถานที่
ท่องเที่ยว 4.11 และ ความสะอาด/ความสะอาดสวยงามของสถานที่

Keywords : การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอนุภัย , กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน , การบริหาร
จัดการ